

מעשה רב מהגאון המקובל מוהר"ר  
[מורנו ורבינו הרב רבי] נפתלי כ"ץ

אשר כבר נדפס באורטיקא

הנה הגאון הנודע ע"פ הכל ומקובל  
מהור"ר (מוהר"ר) נפתלי כ"ץ ז"ל  
שהי' אב"ד דק"ק אוסטראה ובק"ק  
פוזניו(?) ובק"ק פראנקפורט דמיין  
לעת זקנתו ונסע עם אשתו הרבנית  
לארץ הקדושה. ויהי בבואו לעיר  
הגדולה סטאמבול הנקראת בלשון  
אשכנז קאנסטאנטינאפול נפל על ערש  
דוי ויאמר לכל הנצבים עליו שהוא  
ימות ואמר בא זה זמן ובאיזה רגע  
ימות. ויהי בעת יום פקודתו והי' אצלו  
לערך אלפים איש מחברא קדישא  
מעיר הנ"ל. והי' שם כמה וכמה

מעשה רב מהגאון המקובל מוהר"ר נפתלי כ"ץ אשר  
כבר נדפס באורטיקא

הנה הגאון הנודע ע"פ חבל וינקובל מהור"ר נפתלי כ"ץ ז"ל שהי'  
שהי' אב"ד דק"ק אוסטראה ובק"ק פוזניו ובק"ק פראנקפורט דמיין  
לעת זקנתו ונסע עם אשתו הרבנית לארץ הקדושה. ויהי בבואו לעיר  
הגדולה סטאמבול הנקראת בלשון אשכנז קאנסטאנטינאפול נפל על  
ערש דוי ויאמר לכל הנצבים עליו שהוא ימות ואמר בא זה זמן ובאיזה  
רגע ימות. ויהי בעת יום פקודתו והי' אצלו לערך אלפים איש מחברא  
קדישא מעיר הנ"ל. והי' שם כמה וכמה לומדים וחסידיש ואמר על כל  
הי' ואיש מאיזה גלגול נשמה הוא בא ובאיזה זמן שימות כל אחד  
ואחד והי' כאשר פתר כן הי' ואמר בכבוד עצמו מי שיתעסק בקבורתו.  
מי שהי' חלק בנשמתו המה יתעסקו בקבורתו ואמר לכל הנצבים עליו  
שילכו לדרכם. רק האנשים ההמה שצוה להתעסק בקבורתו נשארו  
שם במחנה. ויהי עוד הוא מדבר נראה לפי דבריו שראה במראם  
שהנה מלאך המות בא אל הבית לבוש מלבושים נאים שקורין שו"ב  
ויאמר בזה הלשון הרע (דוא מיינסט איך האב דרך ניט גיקאכע וויא  
איך האב דרך באגעגינט הינטער רייזן האסטו דרך גימאכט פאר איין  
עני האב דיר גיגעבן כמה פנים. אבער היינט מאכסטו דוא דרך  
פאר איין קליין קומסט צו מיר איין שו"ב גי'א ארויס דוא רשע  
האסט בייא מיר ניקס צו טואן איך בדארף דרך ניט ב"ה) וידבר פעם  
אחרת בדבור קשה ועמד ממטתו וידבר בכח ויסגור הדלת ויאמר אל  
סופר שיכתוב שמות הקדושים על כל החלונות בהחדר וגם על הפתח.  
ועל העם הנצבים עליו נפלה חרדה גדולה מאוד על מה ששמעו דבריו.

לומדים וחסידיש ואמר על כל איש ואיש מאיזה גלגול נשמה הוא בא ובאיזה זמן שימות כל אחד  
ואחד והי' כאשר פתר כן הי' ואמר בכבוד עצמו מי שיתעסק בקבורתו. מי שהי' חלק בנשמתו המה  
יתעסקו בקבורתו ואמר לכל הנצבים עליו שילכו לדרכם. רק האנשים ההמה שצוה להתעסק  
בקבורתו נשארו שם במחנה. ויהי עוד הוא מדבר נראה לפי דבריו שראה במראם שהנה מלאך המות  
בא אל הבית לבוש מלבושים נאים שקורין שו"ב ויאמר בזה הלשון הרע (דוא מיינסט איך האב דרך  
ניט גיקאכע וויא איך האב דרך באגעגינט הינטער רייזן האסטו דרך גימאכט פאר איין עני האב דיר  
גיגעבין כמה פנים. אבער היינט מאכסטו דוא דרך פאר איין קליין קומסט צו מיר איין שו"ב  
גי'א ארויס דוא רשע האסט בייא מיר ניקס צו טואן איך בדארף דרך ניט ב"ה) וידבר פעם אחרת  
בדבור קשה ועמד ממטתו וידבר בכח ויסגור הדלת ויאמר אל סופר שיכתוב שמות הקדושים על כל  
החלונות בהחדר וגם על הפתח. ועל העם הנצבים עליו נפלה חרדה גדולה מאוד על מה ששמעו דבריו

ויאמר אל האנשים שילכו חוצה  
מפתח ביתו רק הסופר והשמש  
הזקן ממאה ועשר שנים המה  
ישארו במחנה ויעשו כן ואמר  
בזה הלשון **(איר זאלט צו זעהן  
וואס דא דער מער ווערע זיין  
זאלט אייך אין זכרון נעמן)** ויהי  
בדברו ויאמר ברוך הבא אבי.  
ברוך הבא אבי זקיני רבי נפתלי.  
ברוך הבא אבי זקיני רבי מענדיל.  
ברוך הבא רבי משה חריף.  
ברוכים הבאים ואמר גם ברוכים  
הבאים אל אנשים חשובים  
גדולים מאוד. וגם אל המלאכים.

**וואר אַל האנשים שילכו חוצה מפתח ביתו** רק הם פר והשמש הזקן  
ממאה ועשר שנים המה ישארו במחנה ויעשו כן ואמר בזה הלשון **(איר  
זאלט צו זעהן וואס דא דער מער ווערע זיין זאלט אייך אין זכרון  
נעמן)** ויהי בדברו ויאמר ברוך הבא אבי. ברוך הבא אבי זקיני רבי  
נפתלי. ברוך הבא אבי זקיני רבי מענדיל. ברוך הבא רבי משה חריף.  
ברוכים הבאים ואמר גם ברוכים הבאים אל אנשים חשובים גדולים  
מאוד. וגם אל המלאכים. ויהי בדברו ויבא רעש גדול וחזק מאוד  
סביב למטותיהם אבל הסופר והשמש הנ"ל לא יכלו לרחות למטותיהם מחמת  
אימה גדולה שנפלה עליהם גם אש גדולה היתה סביב למטותיהם לערך שעה  
אחת. ואחר כך שככה ויאמר לשני אנשים הנ"ל בזה הלשון **(איר זאלט  
דאס אלעס האבען בזכרון אבער איהר זאלט וויססען אז איך בין  
גיוועזין גלגול פאן יחזקיהו מלך יהודה און דיא לייט וואס זאלין זיך  
מתעסק זיין בקבורתי האבען אויך איין ניצוץ פון מיין נשמה דרום  
זאלין זיין זיך מתעסק מיט מיר זיין אבער דאס זאג איך אייך אז  
איהר זאלט נעמן מיין ארון און זאלט פארין לק"ק חביון אין זאלט  
מיד לייגען נעבין יחזקיהו מלך יהודה) והשני האנשים הנ"ל כתבו כל  
הנ"ל לזכרון מאחר שהגאון הנ"ל לוס עליהם שיהי' להם לזכרון. ואח"כ  
אמר לשני האנשים הנ"ל שילכו ב"כ מחוץ למחנה וילכו משם ובתוך  
איזה רגעים נכנס להחדר והוא מת כמו שאמר. זי"ע ועל כל ישראל  
ע"כ נדפס על דף אחד דפוס אורטיקייא :**

ויהי בדברו ויבא רעש גדול וחזק מאוד סביב למטותיהם אבל הסופר והשמש הנ"ל לא יכלו לראות  
למטותיהם מחמת אימה גדולה שנפלה עליהם גם אש גדולה היתה סביב למטותיהם לערך שעה אחת. ואחר  
כך שככה ויאמר לשני אנשים הנ"ל בזה הלשון **(איר זאלט דאס אלעס האבען בזכרון אבער איהר  
זאלט וויססען אז איך בין גיוועזין גלגול פאן יחזקיהו מלך יהודה און דיא לייט וואס זאלין זיך  
מתעסק זיין בקבורתי האבען אויך איין ניצוץ פון מיין נשמה דרום זאלין זיין זיך מתעסק מיט  
מיר זיין אבער דאס זאג איך אייך אז איהר זאלט נעמן מיין ארון און זאלט פארין לק"ק חביון  
אין זאלט מיד לייגען נעבין יחזקיהו מלך יהודה) והשני האנשים הנ"ל כתבו כל הנ"ל לזכרון מאחר  
שהגאון הנ"ל צוה עליהם שיהי' להם לזכרון. ואח"כ אמר לשני האנשים הנ"ל שילכו ג"כ [גם כן]  
מחוץ למחנה וילכו משם ובתוך איזה רגעים נכנס להחדר והוא מת כמו שאמר. זי"ע [זכותו יגן  
עלינו] ועל כל ישראל. ע"כ [עד כאן] נדפס על דף אחד דפוס אורטיקייא :**